

22. Húsvét vasárnapja.JÉZUS FELTÁMADÁSÁNAK HÁRMAS BIZONYSÁGA.

6. + 1
 Máté 28, ~~5-7~~
 Máté 28, 1-10

A húsvéti bizonyágtételekre készülve, két nagy fel-
 szabadításban volt részem. a/ Szabad volt meglátnom, hogy ne-
 kem nem kell erőlködnöm, hogy bárkit is meggyőzzek Jézus fel-
 támadása felől. Csak meg kell hirdetnem - imádsággal és sze-
 retettel - a Jézus Krisztus diadalát; be kell jelentenem a győ-
 zelmi hírt: "Él a Jézus, a mi Fejünk..." Tanúnak kell lennem,
 aki csendesen odaáll kétezer esztendő húsvéti hírnökei közé,
 és mondja az örömhírt: "Láttam az Urat!" - b/ Szabad volt azt
 is meglátnom, hogy mindjárt a legelején bátorítsalak bennete-
 ket is. Senki ne féljen, ne ijedjen meg, ha felfedezi magában
 a hitetlenséget, a kételkedést; ha úgy van itt, hogy szíve mé-
 lyén csak ezt tudja mondani: én bizony ezt nem tudom elhinni!
 Testvér, nézd azokat az első húsvéti tanítványokat: mennyi ké-
 telkedés és keményszívűség van bennük. A húsvéti hit nem magá-
 tól támad az ember szívében, hanem az élő Jézus Krisztustól.
 Csak egyre ügyelj, hogy nyitott, őszinte szívvel állj a nyi-
 tott sírnál, s ha mégis hallasz angyali üzenetet, ha mégis meg-
 jelenik előtted az Anyaszentegyház élő Ura, akkor "ne légy to-
 vább hitetlen, hanem hívő!"

Húsvétra gondolva bizony elmondhatjuk, hogy a "bizony-
 ságoknak /tanúknak/ nagy fellege vesz körül" /Zsid 12,1/ beuntün-
 ket. Mi most arra a hármass nagy bizonyásra tekintünk, ami a
 6. versben így hangzik felénk: "Nincsen itt, mert feltámadott,